

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Прев 916/2024
19.06.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Марине Милановић, Владиславе Милићевић и Иване Рађеновић, чланова већа, у парници по тужби тужиоца Ветеринарска станица „ANIMAL DUO – VET” д.о.о Неготин, чији је пуномоћник Зоран Вујичић, адвокат из ..., против тужене АА из ..., чији је пуномоћник Божидар Вукашиновић, адвокат из ..., ради искључења члана друштва по тужби, вредност спора по тужби 2.400.000,00 динара и ради утврђења ништавости одлуке друштва по противтужби, вредност предмета спора по противтужби 10.000,00 динара, одлучујући о ревизији тужене - противтужиље изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 125/24 од 27.06.2024. године, у седници одржаној дана 19.06.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужене – противтужиље изјављеној против пресуде Привредног апелационог суда Пж 125/24 од 27.06.2024. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене - противтужиље, изјављена против пресуде Привредног апелационог суда Пж 125/24 од 27.06.2024. године.

Образложење

Пресудом Привредног суда у Зајечару П 64/2023 од 05.10.2023. године, у ставу првом изреке, усвојен је тужбени захтев тужиоца па је искључена тужена, као члан друштва Ветеринарска станица „ANIMAL DUO – VET” д.о.о Неготин. У ставу другом изреке, одбијен је противтужбени захтев тужене - противтужиље против тужиоца - противтуженог да се утврди да је ништава и да је без правне важности Одлука о подношењу тужбе ради покретања поступка за искључење члана друштва, тужиоца - противтуженог број .../... од 12.05.2023. године, као неоснован. У ставу трећем изреке, обавезана је тужена - противтужиља да тужиоцу - противтуженом на име трошкова парничног поступка исплати 240.450,00 динара.

Пресудом Привредног апелационог суда Пж 125/24 од 27.06.2024. године, одбијена је жалба тужене - противтужиље, као неоснована и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена - противтужиља је благовремено изјавила ревизију по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради новог тумачења права.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11...10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене - противтужиље, као изузетно дозвољеној, Врховни суд је утврдио да нису испуњени услови предвиђени одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

У овом спору је правноснажном одлуком другостепеног суда искључена тужена - противтужиља из друштва Ветеринарска станица „ANIMAL DUO – VET“ д.о.о Неготин, а одбијен противтужбени захтев тужене - противтужиље да се утврди да је ништава Одлука тужиоца - противтуженог о подношењу тужбе ради покретања поступка за искључење члана друштва од 12.05.2023. године. Према закључку нижестепених судова, на основу утврђеног чињеничног стања, тужба за искључење тужене као члана друштва је благовремена, а тужена јесте лице које има посебне дужности према друштву, сагласно члану 61. став 1. тачка 2. Закона о привредним друштвима, имајући у виду да је члан друштва са 50% удела, што представља значајно учешће у капиталу друштва. Радњама тужене је дошло до повреде дужности поштовања забране конкуренције прописане чланом 75. Закона о привредним друштвима, будући да је тужена засновала радни однос код конкурентског друштва. Утврђено је да је тужена и на други начин ангажована у конкурентском друштву имајући у виду да је именована за директора и да сагласно члану 61. став 1. тачка 4. Закона о привредним друштвима представља лице које има посебне дужности према друштву. Из наведених разлога су се према закључку нижестепених судова стекли услови за искључење тужене, као члана друштва. У погледу одлуке о противтужбеном захтеву, нижестепени судови су на становишту да је противтужбени захтев неоснован имајући у виду да је тужена - противтужиља тражила утврђење ништавости Одлуке друштва, а да се по Закону о привредним друштвима одлуке друштва могу само поништавати из разлога прописаних чланом 376. став 1. тачка 2, 3. и 4. у тачно одређеним роковима на које се тужена не позива. Тужена је навела разлоге за утврђење ништавости одлуке друштва, а који разлози суштински представљају разлоге за поништај одлуке, при чему се поништај не тражи тужбеним захтевом. Из наведених разлога нижестепени судови су одбили противтужбени захтев.

Ревизија изјављена по основу одредбе члана 404. Закона о парничном поступку може се изјавити искључиво због погрешне примене материјалног права која је такве природе да изискује ново тумачење права, разматрање правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе уколико је судска пракса о предметном правном питању неуједначена. Суштински, ревидент оспорава чињенично утврђење услед битне повреде одредаба парничног поступка (које се тичу оцене доказа), тј. истиче да на

самој седници друштва записник није вођен, да је садржина истог могла бити прилагођавана потребама тужиоца, као и да недостаје списак лица која су била присутна на конкретној седници друштва, што се не може прихватити као релевантан основ да се дозволи одлучивање о ревизији, као о изузетно дозвољеној. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај. Ревидент не наводи ниједну одлуку суда којом би било другачије одлучено у истој или сличној чињеничној правној ситуацији, што би указивало на постојање различите судске праксе о наведеном правном питању. Навођење у ревизији да је повређен члан 210. Закона о привредним друштвима, не указује на потребу за новим тумачењем права о предметном правном питању – искључењу члана друштва, односно утврђењу ништавости одлуке донете на скупштини друштва, а све имајући у виду да је и самим чланом 210. став 7. децидно прописано да непоступање у складу са одредбама тог члана нема утицаја на пуноважност одлука донетих на седници скупштине, ако се резултат гласања и садржина тих одлука на други начин може утврдити. Стога, не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, као ни разматрањем питања од општег интереса, питања у интересу равноправности грађана, нити за новим тумачењем права.

Како нису испуњени услови из члана 404. став 1. Закона о парничном поступку да би се дозволило одлучивање о ревизији тужене - противтужиље, као изузетно дозвољеној, Врховни суд је одлучио као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Врховни суд је испитао дозвољеност изјављене ревизије применом одредбе члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ 72/11 ... 10/23 – др. закон) и нашао да ревизија тужене - противтужиље није дозвољена.

Тужба је подета дана 18.05.2023. године. Вредност предмета спора ревизијом побијаног дела износи 2.400.000,00 динара. Противтужба је поднета дана 20.06.2023. године. Вредност предмета спора ревизијом побијаног дела по противтужби износи 10.000,00 динара.

Одредбом члана 487. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да су у поступку у привредним споровима, спорови мале вредности - спорови у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу, ако не прелази динарску противвредност од 30.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе. Према одредби става 3. истог члана, као спорови мале вредности сматрају се и спорови у којима предмет тужбеног захтева није новчани износ, а вредност предмета спора коју је тужилац у тужби навео, не прелази исти износ.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП је прописано да у споровима мале вредности против одлуке другостепеног суда није дозвољена ревизија.

Имајући у виду да се у конкретном случају ради о привредном спору мале вредности из одредбе члана 487. Закона о парничном поступку, Врховни суд налази да изјављена ревизија сходно одредби члана 479. став 6. истог закона није дозвољена.

Из наведених разлога, применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено је као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа - судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправака
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић